

«АДВОКАТ» ДЛЯ МЕНЕ АСОЦІЮЄТЬСЯ В ПЕРШУ ЧЕРГУ З ПОНЯТТЯМ «ЗАХИСНИК»

**МІНІН Олександр
Адимович**

Старший партнер
WTS Consulting,
Адвокат АО «КМ Партнери»

? – Що спонукало Вас до вибору професії адвоката?

Якщо активно працювати з питаннями оподаткування, то стати адвокатом примушує життя. Такі реалії в Україні, принаймні, так це сталося зі мною. Ще зі студентської лави (а першу освіту отримав за спеціальністю міжнародні економічні відносини) почав працювати з питаннями оподаткування, на той час щодо спільних підприємств з іноземними інвесторами (тоді їх ще розмежовували: із соціалістичних та капіталістичних країн). Коли кількість нормативних актів в цій сфері переважила за кілька десятків, то стало зрозуміло, що самої лише економічної освіти недостатньо, адже податки – це сплав еконо-

міки і права. Тому, довелося здобувати ще другу освіту – юридичну.

Власне адвокатом став порівняно недавно – у 2008 році. І спонукала до цього зростаюча кількість кримінальних справ пов'язаних зі спорами з питань оподаткування. Спочатку намагалися по своїх клієнтах скидати такі справи на практикуючих адвокатів. Однак досвід показав, що загальної адвокатської практики для успішного ведення таких справ замало, адже розуміння податкової специфіки класичним адвокатам бракувало. Тому й довелося разом з колегами самим йти в адвокати і братися в тому числі й за кримінальні справи пов'язані з податками.

? – Професія «адвокат», на Ваш погляд, це?

«Адвокат» для мене асоціюється, в першу чергу, з поняттям «захисник». Давати юридичні поради і консультації можуть також інші фахівці, радники (для цього їм навіть не завжди потрібно бути юристом ☺). Навіть питання податків в звичайному розумінні – це лише гроші. А ось коли піднімається питання про людські долі, то це вже зовсім інша справа, інший рівень відповідальності й підходу.

Про себе і своїх колег, з якими працюю, можу сказати, що ми власне адвокати скоріше лише «кількох статей», які пов'язані із господарською діяльністю. Головною серед них безумовно є ст. 212 КК України – ухилення від сплати податків. Тож ми разом з колегами – адвокати порівняно вузької спеціалізації. Хоча за призначенням довелося працювати і з «повсякденними» статтями. Адвокатська професія усклад-

нюється. На сьогодні, мабуть, вже неможливо охопити «все». І тому, майбутнє української адвокатури бачу, в тому числі, пов'язаним із розвитком спеціалізації по видах справ, напрямках, яким займається конкретний адвокат.

? – Що треба для побудови в Україні дійсно демократичної самоврядної організації адвокатури?

Умовою успішного розвитку дійсно демократичної самоврядної організації адвокатури в Україні бачу, не в останню чергу, у відсутності за законом якихось привілеїв чи обмежень ринку на користь адвокатів при наданні юридичних послуг. Згадується історія, як колись в Англії один із монархів відвідав обсерваторію і був здивований мізерною платнею, яку отримують астрономи. Після цього він захотів її підвищити, однак директор обсерваторії попросив не робити цього, адже тоді почнуть призначати і не астрономів. Так і з адвокатурою: краще коли до неї будуть йти не для того, щоб отримати якісь пільги, переваги на ринку юридичних послуг, а за покликанням. ■

